

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo „Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani“.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 15 dinarjev na leto.
Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru.
Poština plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani.
Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvu lista.
Rokopisi se ne vračajo

Letnik II.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1922.

7. številka.

Trije originali.

V letošnji peti številki našega lista sem čital v listnici upravništva, da ste prosili gospico G. E. v Celju v vljudnem tonu za poravnavo zaostale naročnine, nakar ste dobili originalen odgovor: »Kadar bo pragmatika gotova in dekreti tu, pa plačam, če tudi več. Je pač samo govorjenje.« Gospodične nisem razumel. Pragmatizacija ne-pragmatičnega osebja je že zdavnaj izvršena in imajo poštna ravnateljstva nalog, da do konca meseca aprila izroče vsem uslužbencem dekrete. Zadeva je torej urejena in sicer so ravno cenjene tovarišice dobile lepši košček kakor so ga kdaj pričakovale. Ako pa misli celjska gospodična novo pragmatiko, ki bo veljala za vso državo, potem ji zaupamo, da je iz govorjenja postal že predlog zakona o civilnih državnih nameščencih, ki ga je izdelala vladna komisija in izdal Savez drž. činovnika. Gospodična! Jaz Vas res ne razumem. — Originalna odpravnica piše originalno pismo: »Prejela sem Vašo ponovno terjatev s položnico. Povem Vam odkrito, da vam zaostalega zneska ne morem plačati, dokler ostanemo pri tej plači. V nadalje se Vam pa za Vaše društvene udobnosti prav lepo zahvalim! Koliko ste nam nekvalificiranim odpravnikom koristili, to tako sami dobro veste! Da bi nas vsaj ne imeli vedno za norca! — — — Svoječasno sem Vas prosila za intervencijo pri ravnateljstvu glede podpore mojega otroka. — — — Zaradi tega naj plačujejo članarino in Vaša potovanja v Beograd oni, ki imajo dobiček od tega, nas druge reveže pa črtajte, ko nam te borne krone tako ne zadostujejo za druge, bolj potrebne reči.« — Na to pismo, ki se glasi po moje pravilno: Izposlužite mi nekaj tisočakov in od tega denarja Vam milostno odstopim 1‰, odgovorjam, da takih kupčij ne delamo. Odstotna mera je prenizka in zaradi tega ne sklenemo kupčije. Kakor se tovarišica lepo zahvali za društvene udobnosti, tako se mi lepo zahvalimo za njeno članstvo. Gospodična se gotovo ni še nikdar v tretjem razredu peljala v Beograd in zaradi tega misli, da so taka potovanja ne vem kako udobna in prijetna. Najbolj originalna je gospica Štefka, ki piše: »Čudno, da ne veste, da se nahajam v B. Zato prosim, da organizacija izposluje, da pridem nazaj in potem bom zopet član Vaše organizacije. Ker je več takih tovarišev tukaj, pričakujem ugodne rešitve.« Spoštovana gospodična! V slovo Vam pošljamo najiskrenejše pozdrave, ki jih blagovolite sporočiti tudi vsem onim, ki so Vašega naziranja. Iz te moke ne bo kruha. Organizacija se zavzema samo za svoje člane in zopet samo za njih upravičene zahteve. Ni čudno, da naš blagajnik ne ve, da se Vi nahajate na B., ampak čudno je, ako člani, ki so premeščeni, tega ne sporoče organizaciji. Mi vendar nismo isto kar je prvi oddelek poštnega ravnateljstva. Zadnjič mi je predsednik Ulepič rekel, da je boljše, ako imamo manjše število članov, a so ti stanovsko zavedni, kakor če imamo obilico nezavednih ljudi, ki iščejo samo lastnih koristi. Primerjal je številno organiza-

cijo s številno vojsko, ki je nezanesljiva in ki ne zna rabiti orožja. Upam, da se strinja vsak z U., ki je preštudiral zahteve omenjenih treh originalov. O te ženske! O.

Strokovni del.

JOJA:

Uradna imena pošt in nabiralnic.

Podobno razpravo sem bil napravil že précej po prvratu in jo poslal »Slovenskemu Narodu«, ki jo pa ni priobčil. Takrat — v novembru 1918 — so imeli vsi listi toliko drugih, večjih in važnejših skrbi, novic in razprav, da pač ni mogla najti taka malenkost, kakšni so in kakšni naj bodo v novi državi službeni nazivi naših uradov, ne časa in ne prostora.

Da pa sem prišel jaz v tistih burnih zgodovinskih dneh s tako malenkostjo kakor so imena pošt in železniških postaj, je bilo povod to, da so napravili takrat v preveliki navdušenosti iz naših slovenskih *Grosupelj* monstrum — *Velike Uplje*.

Še zdaj mi pridejo solze v oči, kadar se spomnim na te Velike Uplje. Zdi se mi kot lep spomin na neko davno, pol resnično pol bajno dobo, v kateri smo pijani navdušenja in pristno slovenske lahkomišelnosti stikali na vseh koncih za pezdinjo tako vztrajno in zaverovano, da nismo čutili, kako se zatikajo cela bruna v naše oči, v našo zemljo, v našo kri in v naše duše.

Torej tisto razpravo o uradnih nazivih pošt in železniških uprav sem bil napisal. Začel sem bil z Velikimi Upljami — pri teh sem se bil najdalj pomudil — obral še nekaj postaj, nato pa prešel na pošte in nabiralnice. Tabla z Velikimi Upljami je hvala Bogu kmalu izginila, seveda ne po moji zaslugi, kakor ni po moji zaslugi izpremenila poštna uprava uradnih nazivov nekaterih pošt, katere sem bil v tisti razpravi navedel. Že takrat sem bil namreč opozoril na neprimernost uradnih imen Travnik na Kranjskem, Dob pri Ljubljani, Kerka, Zagradec Fužine in Videm pri Dobrem polju. Vsa ta imena je ravnateljstvo res ravno tako izpremenilo razen Vidma pri Dobrem polju, ki se je le delno predrugačilo.

Naštel sem bil še nekaj drugih pošt in nabiralnic, ki bi bile potrebne drugačnega, pravega uradnega imena. Ker se pa te še vedno tako imenujejo, hočem tukaj obnoviti svoje predloge neglede na to, ali jih bo poštna uprava uvaževala ali ne.

Videm — *Dobropolje* sem že omenil. Prej se je imenovala ta pošta uradno »Videm pri Dobrem polju«. Sam Bog ve, kdo jo je tako krstil in zakaj. Če mislimo z Dobrim poljem samo ono dolino z obsežnimi rodovitnimi polji, ki se tako imenuje, potem je taka oznaka kraja ravno tako nezmiselnost, kakor ko bi se pošta Ježica imenovala Ježica pri Posavju. Ker je Dobro polje ali Posavje določna krajina, ne morem imenovati pošte, ki je v sredini te krajine — kakor faktično Videm — da je *pri* tej krajini, kar je že sa-

ino po sebi nezmisel. To je izpoznala tudi poštna uprava ter izpremenila s 1. septembrom 1920 ime Videm pri Dobrem polju v Videm — Dobropolje. Škoda le, da se ne popravi dobro in temeljito, kadar se začne popravljati. Službenih nazivov uradov vendar ne moremo vsako leto izpreminjati; pa pri nas bi skoro bilo treba. Tako tudi to novo ime ni dobro. Dobro polje in Posavje ni povsem dobra primera, ker Dobro polje ni samo krajina, nego vsa dolina, župnija in železniška postaja se tako imenujejo. Kaj je treba tedaj Vidma zraven? Videm se imenuje samo vas, v kateri je slučajno sedež pošte, kakor je Predstruga vas, v kateri je železniška postaja, ne da bi se ta zato imenovala Predstruga pri Dobrem polju. Če vrže lastnik poštnega poslojpa pošto na Vidmu iz svoje hiše ne bo šla samo »na cesto« v tem pomenu kakor pravimo, ampak prav lahko resnično na Cesto, tako se namreč imenuje sosedna vas. Kaj bo pa potem z uradnim imenom? Mar Cesta pri Dobrem polju oziroma Cesta — Dobropolje? Sploh je nazivanje pošte po vasi, kjer ima sedež, zelo pogrešno, če ima cel kraj, občina, župnija i. dr. drugačno skupno ime. Vasi Krka n. pr. tudi ni, samo reka, občina in župnija se tako imenujejo, pošta je pa v vasi Videm. Vendar bi se vsak Krčan smejal, ko bi se imenovala pošta uradno Videm pri Krki (kar je sploh nonsens), ali Videm — Krka. Vasi ali kraja z imenom Krka ni, toda cela zaokrožena kotlina, občina, župnija in pošta se imenujejo po reki, ki tam izvira, Krka, kar je edino pravilno. V kateri vasi te celote se nahaja zdaj pošta, je za službeni naziv brez pomena. Poštni urad Smlednik n. pr. je imel več let svoj sedež v vasi Sv. Valburga, pa nikomur ni padlo na misel, da bi se moralo zato uradno ime pošte drugače glasiti. Glavna vas pri cerkvi se imenuje Smlednik, tako se imenuje občina in župnija, torej se mora po vseli pravilih imenovati tako tudi pošta neglede na svoj sedež. — Iz vsega tega jasno sledi, da je za pošto Videm — Dobropolje samo en naziv pravilen, namreč *Dobro polje* (ne Dobropolje). Dolina, župnija in železniška postaja se imenujejo samo Dobro polje (oziroma Dobropolje) in le to ime sme imeti poštni urad.

Kako čudne okolščine so vodile časih imena nekaterih pošt, nam kaže prav dobro ime pošte *Šmarje — Sap*. Kje in kakšne so Šmarje, to dobro znamo. Kaj pomeni tisti repek »Sap«, pa marsikom ni znano. Vas, v kateri je sedež pošte, se imenuje Šmarje, župni in občinski urad Šmarje, pošta pa Šmarje-Sap. Ta Sap ni ničesar drugega kakor ime neke druge vasice blizu Šmarja. Res je, da se ob tej vasi vlak ustavi zato ima železniška postaja po isti pameti kakor pošta Videm — Dobropolje ime Šmarje — Sap (oziroma prav poštno bi moralo biti Sap — Šmarje). Toda kaj briga to pošto, da gre natikat poleg svojega pravega, lepega imena še tisti privesek? Če je ime železniške postaje merodajno, oziroma celo vas, v kateri leži postaja, potem lahko naštejemo cel venec pošt, ki bi imele po tem primeru drugačno ime (Št. Vid nad Ljubljano v Št. Vid — Vižmarje itd. itd.). V edino opravičilo bi bil vzrok, da se tako loči urad od drugega enako ali podobno se glasečega; ta urad torej od urada Šmarje pri Jelšah. Pa še v tem primeru bi rajši opisal naše Šmarje v *Šmarje na Dolenjskem* ali Šmarje pod Ljubljano, samo da bi izbacnil tisti neumni repek.

Zelo nesrečno ime nosi pošta *Studenec pri Ljubljani*. Kdor ni ravno prepojen s poštnimi imeni, ta pozna pri Ljubljani samo en Studenec, tisti namreč, kjer je blaznica. Drugače pa ne gre noben normalni človek ne po opravičilih, ne na zabavo med naše znane Ižance na Studenec pri Ljubljani, ampak le na *Ig*. Zakaj naj bi bila uradna imena drugačna, bolj zamotana in nerazumljiva, kakor dotični kraj narod sam imenuje? S tem bi se izognili tudi zamenjavanju z različnimi drugimi Studenci med tem ko je en sam *Ig*. Da bi pa ne bilo komu to ime prekratko — morda so se ravno tako kratkega imena plašili — naj se imenuje pošta *Ig pri Ljubljani*.

Ne vem, komu in zakaj so se tako dopadla dvojna imena (Šmarje—Sap, Videm—Dobropolje, Zagradec—Fužine itd.). Morda zato, da ni bilo na nobeno stran zamere. Tako podvojeno ime ima tudi pošta *Medija — Izlake*. Če gre kdo v tisti kraj, pravi da gre na Izlake, tudi občina in župnija se tako imenujeta, pošta pa seveda Medija — Izlake. Kolikor je meni znano, se imenuje Medija samo neki grad, bivša Valvazorjeva last, ki je tam v bližini. Pa to menda tudi za pošto ni zadosten vzrok, da se okomati z dvema imenoma. Zato bi se morala imenovati ta pošta samo *Izlake*.

Nekatere pošte pa imajo s predlogom »pri« tako čudna in neutemeljena bližnja označenja za seboj, da se s krajem, ki sledi za pravim imenom in ki bi jih moral natančneje označiti, ne samo natančno ne označijo, marveč celo zapeljejo v napačno smer. Par takih pogrešenih nazivov je že naše ravnateljstvo popravilo, tako Dob pri Ljubljani(!) v Dob pri Domžalah, Stari trg pri Kočevju v Stari trg pri Črnomlju, Vodice pri Kamniku v Vodice nad Ljubljano (kar ni dosti boljše). Ostalo je pa še par takih pošt, ki nimajo ali glede na sedanje zveze ali glede na oddaljenost prave podlage za sedanji naziv. Tako ne razumem, zakaj se imenuje *Draga pri Rakeku* tako. Ta Draga (na Kočevskem) je blizu Čabra na Hrvaškem, blizu Loškega potoka, na ta način tudi blizu Ribnice ali Kočevja, samo »pri Rakeku« je ni. Res je, da je bil tak naziv nekdanj kolikor toliko upravičen, ker se je odpravljala tvarina za Drago preko Rakeka. Tega pa zdaj ni več, ker se odpravlja tvarina z ambulanco Ljubljana — Kočevje, katera izloži pošto za Drago v Ribnici. Za uradno ime bi torej zadostovalo *Draga*, ker ni v naši državi nobene druge pošte ali nabiralnice s tem imenom. Če se pa že mora približe označiti, naj se izpremeni uradno ime v Drago pri Loškem potoku ali Drago pri Ribnici.

Prav tisto je s pošto *Stari trg pri Rakeku*. Tudi ta je prišla do svojega imena »pri Rakeku« zato, ker se odpravlja tvarina preko Rakeka. Par minut od poštnega urada Stari trg pri Rakeku leži drug poštni urad — Lož. Ta je po smeri še malo bližje Rakeku kakor Stari trg in ima isto zvezo, pa se vendar ne imenuje Lož pri Rakeku. Kajne, Lož je samo eden, Starih trgov je pa več? Dobro. Pa če najdemo Lož brez bližje označbe, ali ne bomo potem tudi Starega trga, če se bo ta imenoval *Stari trg pri Ložu*? Sicer pa zakaj sta neki tam dve pošti? Mesto Lož in vas Stari trg se držita skupaj. Obe pošti sta razmeroma majhni (II. razreda), mar naj bi se ustanovila v sredi med obema krajema ena sama večja pošta (I. razreda) z uradnim imenom *Lož*. Sploh se mi čudno zdi, zakaj se to najmanjše mestece Lož in velika lepa vas Stari trg tudi krajevno (politično) ne združita v eno samo dokaj veliko in čedno mesto Lož.

Po analogiji drugih besed s polglasnim e bi se moralo — sodim — ime pošte *Pragersko* po sedanjem pravopisu pisati *Pragsko*.

Omenil bi rad še par nabiralnic, ki imajo nepravilna, nekatere kar smešna imena.

Tako nabiralnica *Pri Cerkvi* (Videm — Dobropolje). Kdor ni ravno tam doma, za Boga ne bo vedel, kje naj bo ta čudni kraj. Če pa vprašaš človeka, ki je iz te vasi doma, od kod je doma, ti bo povedal neko čisto drugo ime, ki ti bo kolikor toliko bolj znano. In to so *Struge*. Županija, občina in vse vasi skupaj (kakor Dobro polje ali Krka) se imenujejo Struge, zato je tudi za nabiralnico edino to ime primerno. Res je, da se imenuje tista vas, v kateri je nabiralnica (če je še) Pri cerkvi. Pa nabiralnice se še laže in še pogosteje preseljujejo iz vasi v vas, iz ene krčme v drugo. Potem ni prejšnja označba več primerna, medtem ko Struge ostanejo Struge, pa naj bo nabiralnica v tej ali oni vasi. Sicer sem pa že pri Dobrem polju dokazal, da ne sme biti ime vasi, v kateri je pošta ali nabiralnica, merodajno, nego skupno ime tistega kraja. Občinski in župni uradi

se skoro redno po tem ravnajo, ne vem zakaj bi se poštini ne.

Prav tako je z imenom nabiralnice *Staro apno* (Turjak). Živ krst ne rabi tega imena, še prebivalci te vasi se ga skoraj sramujejo. Cel kraj in župnija se imenuje Škocijan. Zato velja vse, kar sem povedal o Pri cerkvi tudi za Staro apno. Nabiralnica bi se morala imenovati *Škocijan pri Turjaku*.

Nepravilno je ime nabiralnice *Selo pri Zagradcu* (Zagradec na Dolenjskem). Sela je množinska oblika: grem na Sela, sem bil na Selih itd. Glasiti se mora torej *Sela pri Zagradcu*, prav tako kakor se je pravilno izpremenilo ime pošte Selce nad Škofjo Loko v Selca nad Šk. L.

Ime nabiralnice *Gradiše* (Šmartno pri Litiji) je tudi tedaj nepravilno, če je tako morda tamkajšnji prebivalci izgovarjajo, ker edino pravilno je *Gradišče*.

Da je v imeniku poštinih uradov vpisana nabiralnica *Želinje* (Studenec pri Ljubljani), tega ne morem drugače razumeti, kakor da je to tiskovna pomota. Tega kraja Želimeljci ne poznajo. Vas, občina in župnija se imenujejo *Želimlje* in samo tako se mora nazivati nabiralnica.

Marsikje se mi tudi ne zdi posrečena pri uradnih imenih delitev v gorenji (zakaj ne »gornji«?) in dolnji, zgornji in spodnji, veliki in mali itd. (Gorenje Golo, Gorenji Mozelj, Gorenji Boštanj itd.) Tam namreč ne, kjer se imenuje tako urad samo po vasi, v kateri je nastanjen, medtem ko nosi župnija, občina itd. samo skupno ime (Golo, Boštanj itd.) neglede na to, da vasi samo s to označbo sploh ni.

Nemara bi se dalo še kaj iztekniti, kar je poprave potrebno. Pa jaz sem se omejil samo na one primere, katere dobro poznam, po večini kraje iz svoje najožje domovine ali iz prejšnjih službovališč. To pa zato, da se ne more tole smatrati kot moje domnevanje, nego kot stvarno dokazana istina.

Malo več brige.

Od preobrata do danes moramo priznati, da se je skušalo mnogo vsestransko zadostiti narodnemu čutu. Le naša terminologija ne more do one višine, ki bi bila uradovanju potrebna. Imeli smo samo dober namen, ki je pa danes popustil, če še ne celo zaspal, kar trdovratno dokazujejo naši inventarji.

Dobro so se zavedali naši pošt. uradi, da danes ne morejo in tudi ne smejo pisati predmetov v nemščini. Pa je že tako prišlo, da smo dobili nalog, po katerem naj zaradi enotnosti sestavljamo inventarje po nemško. Enotnost je res potrebna, priznati pa ne moremo tega, da bi gospodarski urad v treh letih ne mogel imenovati inventarnih predmetov po slovensko. Zadostuje nam potrebna okrožnica in smrdljivi nemški duh izgine iz uradovanja.

Prosimo pošt. in brz. ravnateljstvo, da letos temu odpomore in zadosti našemu narodnemu čutu.

Opomnje k predlogu zakona o civilnih državnih nameščencih.

Ko sem študiral ta predlog, sem se pomudil najdalj časa pri 103. in 128. členu. Prvi govori o naših političnih pravicah, drugi pa o nedotakljivosti naših prejemkov. Za prvega se ne bo zanimal prav vsakdo, ker imamo v naši sredi tudi take ljudi, ki so se s politiko že zdavnaj skregali, pač pa za drugega.

Člen 103. nam v svojem prvem odstavku prepoveduje z vsjo strogostjo, da bi zlorabljali svoj službeni vpliv v strankarske namene. Ta odstavek za našo pokrajino še ni bil tako potreben ko drugod, kjer je tudi v uradu prvo vprašanje, h kateri stranki kdo pripada, kjer še v strokovnih listih med vrstami ali pa celo jasno napeljujejo strankarji vodo na svoj mlin, kjer se naši tovariši organizirajo politično-stanovsko namesto samo stanovsko. Pri nas politično ni mogoče mnogo vplivati na podrejeno osebje, zakaj v naši deželi je posebno v zadnjem času

vsakdo samostojen politik oziroma politikaster, ali si pa vsaj domišljuje, da je politik. Tudi državne službe se pri nas ne podeljujejo več po preenostavnem ključu, v katero volilno skrinjico kdo vrže svojo krogeljico in s kakšno vne-mo agitira pri volitvah. Za podelitev odgovornih služb so določeni pač drugi pogoji. Zato pa smo veseli tega odstavka. Le drugi odstavek 103. člena je prehud.

Državni nameščenci naj bi se ne smeli aktivno udeleževati strankarskega življenja. Tu zahteva zakon od nas preveč, pa ne le v našo škodo, temveč tudi v škodo države same. Uradniška armada je velika in jaka. Predstavlja pa tudi večino narodove inteligence. Če bi zakon to inteligenco izločil iz aktivnega sodelovanja pri političnih vprašanjih in bi jo napravil samo za gledalca, bi prihajalo vedno manj strokovnjakov na državniška mesta, in bi posebno gospodarska stran državne uprave vedno bolj trpela. Za pravice, katere imajo vsi drugi državljani, se bomo bojevali tudi mi.

V celoti ima ta člen prav lep namen, samo preveč radikalno so ga skuhal.

V 128. členu pa čitamo, da so Židje in drugi taki nadležneži izgubili pravico do izterjevanja naših prejemkov. Še sodnija jih ne more dejati pod prepoved. Naravno je, da to ne povzdigne našega kredita. Kakor smo doslej lahko dobivali različna posojila in blago na obroke, tako nam bodo odslej trgovci kazali hrbet. Bomo pa navzlic temu na boljšem, toda le pod pogojem, če bomo razumeli važnost gospodarskega dela v svojih organizacijah. Osamosvajati se bomo morali z lastnimi zadrugami. Tu čaka organizacijo največ dela. Uradništvo se bo moralo samo brez posredovalcev nabavljati vsega potrebnega za življenje. Zato pa je bila že ustanovitev »Potrošačke zadruge« velikopotezna namera. Le žal, da se tako počasi udelejuje. Sicer bomo pa šele videli, kaj bo z njo.

Pri naši organizaciji vidim veliko podjetnosti in za nas dobro vem, da si bomo znali pomagati. Pa tudi članstvo bo vsak dan boljše razumelo, kakšen veliki pomen imajo različne Dobrote.

T.

Gospodarski in stanovski del.

Mož in žena v državni službi.

Časovne razmere in pičli prejemki so krivi, da si uradnik išče neveste, ki ga ali osamosvoji, ali mu pa more še sama toliko prispevati, da lahko živetarita.

Takšni zakoni so se zadnja leta zelo pomnožili. Vseeno bi pa strašno rad videl, da bi bilo v tem trenutku, ko je naša pragmatika na zakonski tehthici, vsaj polovico uradnikov tako poročenih, da bi mogli podati pametno, stvarno sodbo (in ne neumnih presodkov, kar se vedno in ob vsaki priliki dogaja).

Za vse se je kolikor toliko doseglo, le za ženo-uradnico se še nihče ni zmenil.

Mislili smo, da se bo zakon o drag. dokladah oziral na njo kot na uradnico. Pa gospodje, ki so ga delali, so ugotovili, da bi potem obadva skupaj imela preveč. Določili so ženi samo polovico drag. doklad, davek na njeno plačo pa ostane.

Je-li delo žene-uradnice manj vredno, naporno in odgovorno, kakor samice uradnice? Če ne, zakaj se ji trgajo drag. doklade? Te doklade so ji odtrgane neopravičeno.

Taka žena je navezana na služkinjo in zasluži s svojimi pravičnimi prejemki komaj za njo. Pa niti tega ne, zakaj služkinja ne je, kar si more uradnik zaslužiti; razvajena je, udobno hoče živeti, 4—500 kron ji morate plačati na mesec, drugače vam pa nagaja, kjerkoli le more in nazadnje uide.

Kakor hitro pa odide, mora žena sama prevzeti še ta posel. Predstavljajte si službo in gospodinjstvo kot eno delo dan na dan.

Prav tako neupravičeno je tudi to, da izgubi mož, čigar žena ima 200 Din dohodkov na mesec, rodbinski prispevek.

Vsi dohodki, pa naj jih prejema iz drž. blagajne ali privatnih podjetij, so že obdavčeni. Država kot taka naj plača delavca, kakršen je, naj mu ne razdira domov, ampak gradi, naj ga ne ovira v delu in pridnosti, ampak bodri, naj ga ne tlači k tlom, temveč drži kvišku; če mu pa vsega tega noče storiti, naj ga plača tako, da bo živel in se mu ne bo treba pehati za milostjo zasebnikov, kar ga duševno razjeda in ponižuje, hkrati pa jemlje ugled in zaupanje njemu in državi.

Ker vem, da je ta ledina še popolnoma nedotaknjena in bo radi »sacro egoismo« trčila na presodke, se mi zdi potrebno, da jo premotrimo še z druge strani bolj podrobno.

V prvem, kakor v tem delu nam podaja snov žena — uradnica v skupnem gospodarstvu, ki službuje v istem kraju.

Že v prvem delu smo rekli, da je to nepravilno in se ne more združiti s pravom, ki temelji na pravičnosti. Kaj pa je pravzaprav pravo in koliko jih je? Pravo je dvojno: stalno in začasno. Stalno bi imenoval ono pravo, ki je zrastle iz nesebične pravičnosti in ostane za vse veke neovrgljivo, začasno pa ono, ki je nastalo iz navade, ker se je pač toliko in toliko časa ponavljalo in ga rimsko pravo nazivlje *ius, quod ex non scripto venit, tui ius consuetudinis ali moris*. To se pravi, da se to pravo pripozna, trpi, ki pa nima nobene trdne podlage in izgine pri prvi preokrenitvi razmer ali viharja.

Podobno pravo navade se je vrnilo tudi v zakon o drag. dokladah drž. nameščencev. To je sicer praksa naših vojnih in povojnih let, vendar čutijo to krivico zakonodajci tako izrazito, kakor težko jo občuti žena-uradnica ozir. delavka ob mrzlem štedilniku.

Žena-uradnica, koje mož je v privatni službi, dobi polno plačo, mož uradnice, ki mu žena s svojo pridnostjo in podjetnostjo prinese mesečnih 200 Din, pa zato izgubi 150 Din rodbinskih doklad. Koliko truda, samozatajevanja in ponižanja to oba stane, država ne vpraša, pač pa jo poleg izgube rodbinskih doklad ne pozabi za te prejemke obdavčiti.

Mi nismo nevoščljivi ženi zasebnega uradnika polne plače, če navedemo primer, o ne, nasprotno stojimo trdno na stališču, da se plačata mož in žena, kakor je njihov čin. razred, neglede na to, je-li žena samica ali poročena. Država ne sme čisto nič brigati, kam gre onj denar, ki ga nameščencem zakonito prejema, zato pa obdavči, in uradnik (ca), ki gradi svoje lastno ognjišče, ki naj bo temelj zdravemu narodu in državi, nista zato čisto nič manj vredna, pač pa bi smelo trdit, da še več, in to glede na njihov dom, ki jih moralno sili k še večji vestnosti.

Le tedaj bi temu nepravilnemu postopanju ne oporekali, kadar se država odloči, da prevzame vse naše zaradi draginje in skrajno slabega ekonomskega položaja nastale dolgove na svoje rame. Dokler pa tega ne more, naj ne trga brutalno trdo zaslužen košček kruha od ust gladne dece in družine, temveč da vsaj to, kar so si z leti in delom zaslužili. Prisiljenega patriotizma — in to je, ker si prisvaja del zaslužka svojega nameščenca — Homer ne opeva — — —

Vzemimo na kratko še mater — uradnico. Prav lahko bi jo imenoval naravnost sužnjo v prosvitljeni dobi. Ona ne pozna sedenja in ne spanja. Trudi, peha in ubija se s svojimi malčki, da se zgrudi izčrpana v hladni grob. Dobro vedo to vsi merodajniki, pa si zatisnejo ušesa in oči, da ne vidijo in ne slišijo o žrtvah. Pač skombinirajo naredbo. Te in te pravice se odpravijo in na to mesto stopijo te in te dolžnosti. Zdi se, kakor bi ne imeli niti najmanjšega pojma o gospodarstvu.

Če stroj namažem, si prihranim odgovorno energijo, ki ta stroj žene, če pa ga nikoli ne mažem, stroj zarjavi, in je ni več energije, ki bi stroj poglala. In prav tako je človek. Čim manj ga razjeda glad in beda, temboljša delovna moč, ki ima tem višjo pridobitveno silo, če pa mora životariti, naj od njega nihče ne pričakuje čudežev.

Tako objokuje danes že mnoga uradniška družina svojo mamico in ženo, ker je zaradi pretirane državne štedljivosti, ki pa še danes ne pozna knjigovodstva in kontrole, zatisnila svoje mile in skrbne oči, katere grob je zaprl vrecel ljubezni in utehe.

Da merodajniki zadoste svoji vesti, je v prvi vrsti potrebno, da ne iščejo zasebnega gospodarstva, ki je točno zapisano v davčnih katastrih, temveč dajo delavcem, kar zaslužijo po svojih letih in čin. razredih.

Organizatorično gibanje.

Občni zbor Društva poštних uradnikov in uradnic bo v nedeljo dne 9. aprila t. l. ob 14. uri v salonu hotela Lloyd, Sv. Petra cesta. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika. 2. Poročilo pregledovalcev računov. 3. Volitev novega odbora. 4. Slučajnosti. — Ako bi ob določeni uri občni zbor ne bil sklepčen, se otvori uro pozneje ravnotam drug občni zbor, ki bo sklepčen ob vsakem številu članov. K udeležbi občnega zbora vabimo vljudno tudi člane sorodnih organizacij. Obenem opozarjamo člane Društva poštних prometnih uradnikov in člane Društva poštних uradnikov in uradnic, da se bo vršil skupni večerni sestanek na večer po občnem zboru v istem prostoru. Zato pa odpade zabavni sestanek, ki bi imel biti v terek dne 4. aprila t. l. Odbor.

Zapisnik širše odborove seje, ki se je vršila dne 24. marca 1922 ob 5. uri pop. v kurzni dvorani p. ravnateljstva. — Spored. 1. Razgovor o osnutku nove pragmatike. 2. Določitev odseka za pregled pravil zadrage kot gospodarskega odseka. 3. Določitev dneva ustanovnega občnega zbora zadrage. 4. Razgovor o jamstvu Zveze članom pri trgovcih. 5. Slučajnosti. — Predsednik ugotovi sklepčnost, pozdravi navzoče in otvori sejo. Preide takoj k prvi točki dnevnega reda. Ad 1. Tovariš Janežič predlaga: Vsaka organizacija naj zase predela predlog zakona o službeni pragmatiki in Zveza naj skliče v enem tednu sejo, na kateri naj predlože posamezne organizacije svoje izpreminjvalne predloge. Sprejeto. Ad 2. in 3. Predsednik poroča, da se morajo delavnice ukiniti koncem tega meseca, prosil pa je g. generalnega direktorja, da se rok podaljša vsaj do 1. maja 1922. Za snujočo se zadrugo je sestavil pravila podobna onim splošne gospodarske zadrage za Slovenijo. Tov. Janežič vpraša, bi-li ne kazalo bolje, da bi naš gospodarski odsek tvoril nekak pododsek nabavljalne zadrage. Vname se o tem debata in se končno naroči tov. predsedniku, da se o tem natančneje informira. Pravila naj med tem društva vkljub temu pregledajo. Določitev ustanovnega občnega zbora se prepusti predsedstvu Zveze. Ad 4. Tvrdka Urbanc in Kunc sta pripravljene dati članom Zveze blago proti odplačilu v 6 mesečnih obrokih. Zveza da jamstvo za nabavo blaga pri trgovcih pod pogoji, ako da član, ki si želi blago nabaviti, pismeno obvezno izjavo, da se mu smejo obroki odtegovati od plače. To izjavo mora podpisati uslužbenec sam in dva poroka. O višini in sploh o podelitvi kredita določa ožji odbor na pismeno vlogo prosilca, ki mora tej prošnji priložiti tudi omenjeno izjavo. Sprejeto z večino glasov. Lekarni Sušnik in Trnkoczy sta dovolili našim članom pri nakupu 30 % popusta. Kot legitimacija služi članska izkaznica Zveze. Slučajnosti. Tov. Janežič vpraša predsednika, kdaj dobimo obračun za drva in predlaga, da se ta zadeva forsira. Predsednik omeni, da dobimo obračun že v enem tednu.

Razne vesti.

Dobrota. — Ker se je doslej za društvo Dobrota priglasilo samo 270 članov, med temi 465 odraslih, se rok za priglasitev podaljša do 15. aprila pod že znanimi pogoji. Po 15. aprilu se pristopnina zviša. Ako ne bo zadosti priglasitev, se bo prepotrebna akcija izjalovila in se društvo sploh ne ustanovi.

Važno za začasne poštarje I. in II. razreda! — Ministrstvo pošte in brzojava je s pravilnikom k naredbi o novih draginjskih dokladah določilo, da gredo začasnimi poštarjem I. in II. razreda uradniške draginjske doklade po členu V. zakona o draginjskih dokladah od 1. aprila naprej. Zaradi razlike med dosedanjo in novo draginjsko doklado te kategorije za mesec januar, februar in marec se je naše ministrstvo obrnilo na finančno ministrstvo za odločitev.

Okrožnica Osrednjega društva poštних in brzojavnih uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani. — Po sklepu občnega zbora z dne 18. 12. 1921. se sprejmejo v »Osrednje društvo poštних in brzojavnih uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani« tudi tisti tovariši, ki so že prekoračili 50. leto. Vsakemu uslužbencu je dobro znano v kakšni bedi se nahajamo, posebno v slučaju smrti družinskega člana, ali pa če je bolezen v hiši. Društvo podpira za sedaj samo izvrševalne člane, če bo pa društvo naraslo s svojimi člani na višino, ki bi odgovarjala sedanjemu stanju nižjega uslužbenstva v Sloveniji, je upati, da se bodo podpore raztegnile tudi na družinske člane. Zato je pa potrebno, da nemudoma pristopite k našemu društvu. Kolikor je društvu mogoče, deli podpore potrebnim in bolnim članom ter izplačuje bolniške podpore, ki iznašajo za sedaj na dan po 2 Din. Če član umre, pa dobe svojci 250 Din pogrebne, ki je določena pri občnem zboru društva za leto 1922. Če se bo pa društveno imetje večalo, kar je odvisno od števila članov, je upati, da se za prihodnja leta zvišajo pogrebne kakor tudi bolniške podpore. Da pa dosežemo višje podpore in pogrebne prispevke, je potrebno, da bo društvo močnejše. Zato pa, tovariši, ne odlašajte, marveč pristopite takoj k našemu društvu, zakaj čim več nas bo, tem večje ugodnosti bomo uživali. Društvo šteje danes čez 500 članov, upamo pa, da bomo kmalu dosegli število 600. Iz tega lahko vsak posameznik sklepa, da ima društvo precejšnje dohodke, zato pa tudi daje temu primerne podpore. Društvo ima namen, da svojim članom pomaga, kolikor največ dopuščajo denarna sredstva, ker nima namena kupičiti denarja. Zato vabimo tovariše, da se vpišejo v naše društvo v kar največjem številu, saj so prispevki, ki jih plača posameznik v društveno blagajno malenkostni v razmerju s podporami, ki jih društvo deli. Vpisnina je določena kakor sledi: Do 30. leta 1 Din 25 p, od 30.—35. leta 1 Din 50 p, od 35.—40. leta 1 Din 75 p, od 40.—45. leta 2 Din, od 45.—50. leta 2 Din 50 p in čez 50 let 5 Din. Pristopnina za člansko knjižico 2 Din, mesečna članarina pa 1 Din 50 p. V ta namen je bil določen rok do 28. II., ki je pa podaljšan do 31. III. t. l. za tovariše, ki so kakor je prvotno omenjeno, več kot 50 let stari. Tovariši! Če do tega roka pristopite, dobite iste pravice do pogrebnih prispevkov, kakor tovariši, ki še niso 50 let stari. Sicer bo društvo tudi še po tem roku sprejemalo, toda s to razliko, da pozneje sprejeti člani ne bodo imeli pravice do pogrebne, temveč samo do bolniške podpore. Tovariši! Ponuja se vam ugodna prilika, da se včlanite v naše društvo. Rok je kratek, zato ni časa za odlašanje.

Žrtev jetike med poštnimi odpravniki. V Motniku smo spremili 16. 3. 1922. k večnemu počitku 23 letnega odpravnika Maksa Hribovskega. Po dveh letih bivanja med rojaki je bil primoran odpovedati službo, ki jo je s toliko vnemo in točnostjo opravljal. Pred letom je že bridko tožil, da ne dobi niti na lastne stroške nadomestne moči v urad, ker

mu ne verujejo, da je bolan. Ob njegovem sprevedu se nam je vsiljevala trpka misel, kako pridobiti predstojnikom III. razreda poštних uradov več kredita pri ravnateljstvu, da ne bo treba s smrtjo dokazovati, da naša uradna povprečnina in za predstojniško odgovornost neprimerna plača ne bosta pripomogli do moralnega in fizičnega zdravlja v naših vrstah. — Žaljuočim rodbini naše sočutje. — Odpravnica.

Imenovanja. — Za poštarje in poštarice VI. razreda so imenovani vsi bivši oficijanti, ki še nimajo 4. službenih let, potem oni aspiranti, ki so imeli do 31. decembra 1921 4. službena leta ter oni, ki so morali v vojsko in se jim ta čas ni upošteval za napredovanje medtem ko so njih tovariši in tovarišice, ki so ostali v službi, napredovali.

Legitimacije za tri polovične vožnje po državnih železnicah smo prejeli. So zelo lepe in človeku se kar škoda zdi za papir, katerega tako omejeno število voženj ni vredno. V splošnih predpisih najdete dovolj strogosti in jasnosti. Vse pa vendar ni jasno. Po tej izkaznici bi se morali voziti v prvem, drugem ali tretjem razredu, kakor je pač zapisano. Ker smo pa državni nameščenci, neglede na čin, že pozabili na drugi, posebno pa na prvi razred, bi moralo biti v splošnih predpisih tudi omenjeno, da se vsakdo lahko vozi v nižjem razredu kot je na legitimaciji zapisan. V nasprotnem slučaju še ta borna legitimacija za marsikoga nima nobenega pomena.

Odlikovanje. — Upravnik telegrafske centrale v Beogradu je predlagal ministrstvu, da se tovarišem Dularju, Luznarju in Perovšku izreče zahvalno priznanje za vestno in uspešno službovanje. Ministrstvo je predlogo ugodilo in izročilo imenovanim po ravnateljstvu v Ljubljani pismeno zahvalo. Čudimo se, da nismo bili obveščeni o tem po Službenem listu, ko že vemo za vsako kazen pomožnega osebja v Macedoniji. Nekdo se je nekdanj zavzemal za uvedbo pedagogičnega postopanja z osebjem, ki je nameščeno pri poštni upravi. Ne bi bilo napačno, če bi tu in tam čitali v Službenem listu kako pohvalo.

Zagrebska »Pošta« prinaša poročilo o našem občnem zboru. To poročilo je napravil vsekakor tamošnji predsednik Serbedžija, ki je na tem občnem zboru zastopal zagrebško organizacijo. Zanimivo je, kako dobro pozna vse naše razmere. Ugotavlja, da so slovenski poštarji zelo dobro organizirani. V svoji organizaciji ne poznajo nič strankarstva. **Tudi ne zbeži noben član iz organizacije v strankarski klub, da bi od tam streljal nazaj na organizacijo, kakor se to žal dogaja v Zagrebu.** Poročilo hvali posebno naše gospodarstvo in omenja tudi sanatorij, ki ga namerava naša Zveza kupiti ob morju. Nadalje govori o debati za reorganizacijo in o premembi pravil. Končuje s prišrčnim tovariškim sestankom pri Lloydju.

Za kratek čas.

Na pošti. Uradnik tovarišu: Kaj pa to pomeni, da prihajaš danes v službo s visokim klobukom?

— Dragi moj, včeraj sem bil pri pogrebu.

(Meggendorfer Blätter, München.)

Listnica uredništva.

Tovarišu S. V. Ljubljana: Z Vašim dopisom se sicer skoro strinjamo, priobčiti ga pa ne moremo, ker je predolgovezen in ker govori o temi, zaradi katere smo popisali že preveč papirja. Pošljite nam kaj drugega.

Odgovorni urednik Ivan Benčan stavec, Ljubljana. Rožna dolina 190.

Izdaja „Zveza poštних organizacij za Slovenijo“ v Ljubljani.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

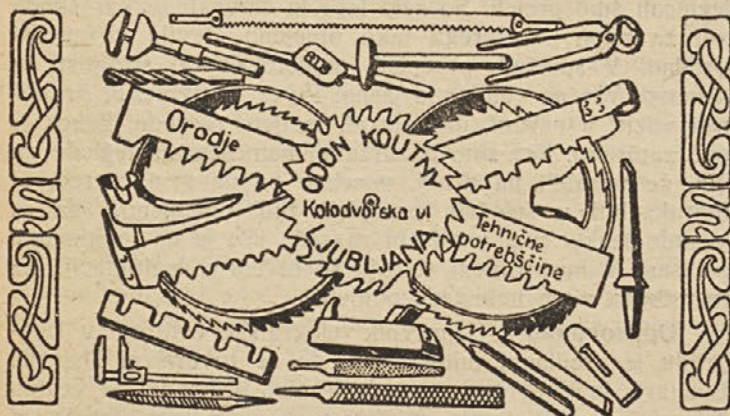
Splošna prometna banka, podružnica v Ljubljani

preje J. C. Mayer

(53) Ljubljana, Marijin trg št. 5

Brzjavni naslov: Prometna Ljubljana. Telefon številka 11 in 577-596.

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna naročila, predjmi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso menic ter kuponov, nakazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits i. t. d.

FRAN ŠKAFAR

Ljubljana, Rimska cesta 16

se priporoča za vse stavbene in pohištvene mizarske izdelke.

Zaloga pohištva!

Solidne cene!

Kupite najceneje pri
(52) tvrdki

Žepne, stenske, nihalne, kuhinjske ure, budilke, zlatnino in srebrnino

STROJE

(58)

za mešanje betona
telovadno orodje, poljedelske stroje, traverze, cement, smodnik, dinamit, železne blagajne itd.

: v zalogi trgovine z železnino :

Fr. Stupica, Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 1.

FRANJO GRABJEC

FOTOGRAFSKI UMETNI ZAVOD

LJUBLJANA, MIKLOŠIČEVA CESTA ŠTEVILKA 6

(Nasproti hotela „UNION“)

61

Izdeltovanje vsakovrstnih modernih fotografij kakor tudi povečanih slik v prvovrstni umetniški izpeljavi. Slika se ob vsakem vremenu, tudi zvečer pri električni razsvetljavi

Zahtevajte povsod edino le „ADRIA“

55

vanilni sladkor, pecivni prašek, čaj v zavitkih.

SVOJ K SVOJEMU!

SVOJ K SVOJEMU!

Oblačilnica za Slovenijo r. z. z o. z. v Ljubljani

priporoča ogled svoje zaloge manufakture.

Izključno češki izdelki!

Ravnokar prispeva blago od mnogih čeških tovarn. Prispela je tudi izbrana zaloga damskega blaga

od brnske tvrdke STIASNY & SCHLESINGER.

(59)

Glavno skladišče v „KRESIJI“, I. nadstropje.

Poseben vhod iz Lingarjeve ulice številka 1.

Detajlna prodajalna v Stritarjevi ulici št. 5.

Podružnica v Somboru.

„SLOGRAD“

slovenska gradbena in industrijska d. d.

LJUBLJANA

Brzjav: „Slograd“

Telefon številka 180

Tehnična pisarna v tovarni Keršič, Spodnja Šiška, Frankopanska cesta 51

I. Oddelek za globoke gradbe:

vse vrste globokih stavb, betonske in železobetonske gradbe, vodne gradbe, železobetonske tlačne cevi do 8 atmosfere tlaka, električne centrale, izkoriščanje vodnih sil, „silo“, mostne, železniške in cestne gradbe, predore, biološke in mehanske čistilnice za vsakovrstno industrijo

II. Oddelek za visoke gradbe:

vse vrste visokih stavb, moderne industrijske zgradbe, leseni polnostenski nosilci za strehe z velikimi razponi do 35 m, železobetonska, lesena in kombinirana skladišča

III. Tovarna vozov Keršič:

(60) luksusni in tovarni vozovi, moderne avtomobilne karoserije, samokolnice, ročni vozički itd.

IV. Parna žaga:

lesna trgovina in industrija, stavbeno tesarstvo in mizarstvo

Jugoslovanska banka d. d.

menjalnica v Ljubljani,

Kolodvorska ulica števil. 26.

Deln. glavno. K 200,000.000. Rezerve K 50,000.000.

Centrala v Osijeku.

Podružnice: Beograd, Brod na Savi, Crikvenica, Karlovac, Novi Sad, Osijek, Subotica, Varaždin, Vukovar, Zagreb, New York.

Kupuje in prodaja devize in valute najkulantneje. — Obrestuje vloge na hranilne knjižice in na tekoči račun po najvišji obrestni meri. Telefon števil. 583.

ŠTEBI IN TUJEČ

STROJNO IN ELEKTROTEHN. PODJETJE
V LJUBLJANI Resljeva c. št. 4.

- PROJEKTI:** Točna izdelava vsakovrstnih projektov in proračunov.
GRADBA: Električnih central in naprav za visoko in nizko napetost.
LASTNI IZDELKI: Izdelovanje sklepalnih naprav, pogonskih uporov, premotanje vseh vrst motorjev in transformatorjev.
PREIZKUŠEVALNICA: Moderno urejena za preizkuševanje števcov in aparatov.
PRODAJA IN NABAVA elektr. motorjev, polnojarmenikov, raznih strojev za obdelovanje lesa, njih montaža ter prodaja električnega materiala.
ZASTOPSTVO: „Brown Boveri“ tovarne d. d. Strojnih tovarn za turbine vseh vrst „Andritz“ d. d. v Andritz pri Grazu in tvrdke za lokomobile Brüder Fischer, Wien III. Fasangasse 38

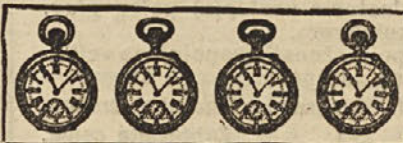
LES vseh vrst, ter **drva**
in **ogljje** kupuje in
prodaja

F. Heinrichar

(56) Škofja Loka,
Ljubljana, Kočevje.

Ivan Bonač, trgovina s papirjem

priporoča svoje pisarniške potrebščine.

Zahtevajte cenik

zastonj

in poštine prosto

H. Suttner

Ljubljana 4, (88)
Mestni trg števil. 23.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine
Lastna protokolirana tovarna ur v Svici

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

(1) Sv. Petra cesta števil. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

Franc P. Stare, soboslikar

LJUBLJANA, Florjanska ulica 16

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

Jožef Kunstler, kovaški mojster

LJUBLJANA, Lepa pot št. 1. (43)

Strokovno preizkušeno vozno in podkovno kovaštvo.

Kdor hoče imeti dobro in času primerni ceni LIČAN
in OBLAZINJEN VOZ, naj se obrne na

sedlarja Jernej Jelovšek

Ljubljana, Rimska cesta 11. (39)

Trgovina usnja

Anton Kunstek

Ljubljana, Ropitarjeva ulica števil. 4

priporoča svojo veliko zalogo usnja
v vsaki množini.

(3) Cene solidne in nizke.

Tovarna JOS. REICH

Ljubljana, Poljanski nasip 4. Podruž. Šelenburgova ul. 4.
Barva vsakovrstno blago. : : Kemično čisti obleke. : : Svetlolika ovrat-
nike, zapestnice in srajce.

Podružnice: MARIBOR, (Gospodarska ulica 38.), NOVO MESTO
(Glavni trg), KOČEVJE št. 39. (51)

JOSIP REBEK

(38)

stavbeno ključavničarstvo

LJUBLJANA, Cankarjevo nabrežje 9.

(10)

VZAJEMNA POSOJILNICA V LJUBLJANI R. Z. Z. O. J.

(2)

poleg nunske cerkve

daje pod ugodnimi pogoji posojila na zemljišča, zaznambo
na službene prejemke, proti poroštvo i. t. d.

Hranilne vloge se obrestujejo s 4%.

(45)

vrška Josip Petelinc □ Ljubljana Sv. Petra nasip št. 7

(15)

Tovarniška šivalnih strojev v vseh opre-
zaloga — mah, mate-
rijal kot pred vojno. — Igle, olje in vse posa-
mezne dele. — Galanterijo, modno blago, no-
gavice, srajce, na debelo in drobno.

Ugodni plačilni pogoji.

Trgovina O. BERNATOVIČ

priporoča največjo izbiro najnovejših, najfinejših in najcenejših
oblek za gospode, dame in otroke]

LJUBLJANA, MESTNI TRG ŠT. 5-6

(14)

Veletrgovina z železnino BREZNIK & FRITSCH

(27) Ljubljana, Cankarjevo nabrežje št. 1.

Priporoča svojo zalogo železnine, orodje za vse svrhe, kuhinjske
posode in drugih potrebščin po najzmernejših cenah.

TEODOR KORN

LJUBLJANA, POLJANSKA CESTA 8.

(20)

Telefon 14.

Stavbeni in galanterijski klepar.

Pokrivač streh vsake vrste. — Upeljava vodovodov, kopalne
sobe, kloseti itd. — Sprejemajo se vsakovrstna dela in po-
prave po nizkih cenah. Delo dobro in zajamčeno.

Tel. št. 426.

Stavbeno podjetje

Tel. št. 426.

IVAN OGRIN

(25)

Gruberjevo nabr. 8.

se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne.
Točna postrežba.

P. Škafar, Rimska c. 11

(35)

Vulkaniziranje gumija za avtomobile, motorje in kolesa.

Kdor hoče imeti res s pravimi predvojnimi barvami
prepleskano hišo, naj se obrne edino le na domačo

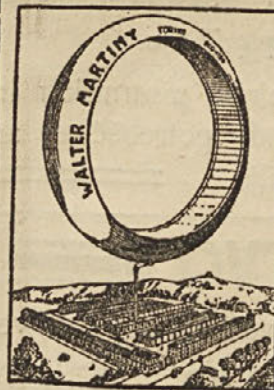
tvrdko

Tone Malgaj

(31)

pleskar in ličar

Ljubljana Kolodvorska ulica št. 6.

M. Kuštrin Ljubljana

Tehniško in elektroteh-
niško podjetje. Trgovi-
na z tehniškimi in elek-
trotehničnimi predmeti
na drobno in debelo.
Velika zaloga vseh vrst
gumija, kolesne in auto-
mobilne pneumatike.
Glavno zastopstvo pol-
nogumijastih obročev iz
svetovne tovarne Wal-
ter MARTINY v Turinu.
Na razpolago je hidrau-
lična stiskalnica za de-
montiranje železnih in
namontiranje gumijastih
obročev.

Centrala:

Ljubljana,
Rimska cesta št. 2.Brzjavni: Kuštrin,
Ljubljana.

Podružnice:

Ljubljana, Dunajska cesta 20, tel. št. 470.

Maribor, Jurčičeva ulica 9, telefonska št. 133.

Beograd, Knez Mihajlova ulica broj 3. (29)

JADRANSKA BANKA BEOGRAD.

Delniška glavica: Din 30,000.000.—

Rezerva: . . . Din 15,000.000.—

Podružnice:

Celje, Cavtat, Dubrovnik, Ercegnovi, Jelsa,
Korčula, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor,
Metkovič, Sarajevo, Split, Šibenik, Zagreb.

Naslov za brzojave: JADRANSKA.

AFILIIRAN ZAVOD (24)

FRANK SAKSER STATE BANK

82 CORTLAND STREET NEW-YORK CITY.

IVAN BAHOVEC, Ljubljana

Sv. Jakoba trg 7 (40)

se priporoča pri nakupu papirja, pisarniških in
šolskih potrebščin kakor tudi potrebščine za
krojače in šivilje.

KOLARSTVO

Ustanovljeno l. 1865. Izdeluje vsake vrste vozove.

FRANC ZANOŠKAR

(41) LJUBLJANA, TRŽAŠKA CESTA ŠTEV. 17.

PRIPOROČA SE

zaloga pohištva

(13)

IVAN ČERNE

LJUBLJANA, Dunajska cesta 28.

Dr. ing. Miroslav Kasal

Oblastveno poverjeni stavbeni inženjer in mestni stavbenik

Ljubljana, Gradišče 13.

Stavbeno podjetje in tehniška pisarna za be-
tonske, železobetonske in vodne zgradbe,
arhitekturo ter vsakovrstne visoke stavbe.

IZVRŠITEVI! (34) PROJEKTIRANJE!

Tovarna stolov in lesnih izdelkov (38)

JOS. STADLER

LJUBLJANA, Sodna ulica 11

Brzojavi: Josta, Ljubljana. Telefon (interurban) 461.

„MERA KL“

MEDIĆ, RAKOVIĆ & ZANKL

Tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov

Podružnica: MARIBOR. Centrala: LJUBLJANA.

Skladišče: NOVI SAD.

Ljubljana: TELEFON 64.

Brzojavi: MERA KL.

(Ljubljana: Poštni predal 120.)

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode.
Priznana najboljša in zanesljiva kakovost
barve za obleke, vse vrste barv, suhe
in oljnate, mavec (Gips), mastenec (Fe-
dervais), strojno olje, karbolinej, steklar-
ski in mizarski klej, pleskarski, slikarski
in zidarski čopiči, drugi v to stroko
(18) spadajoči predmeti.

Delniška glavica:
K 20,000.000.—

Slovenska eskomptna banka

(50) Rezervni zakladi:
K 6,500.000.—

Podružnice: Novo mesto,
Raheč, Slovenjgradec.

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica št. 1.

Telefon št. 146, 458.

= Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje. =

Brzojavke: ESKOMPTNA.